

**PROCEDURY POSTĘPOWANIA NAUCZYCIELI W SYTUACJACH TRUDNYCH
WYCHOWAWCZO, NADZWYCZAJNYCH I KRYZYSOWYCH W SZKOLE
PODSTAWOWEJ NR 3 IM. PRZEMYSŁA II W GOSTYNIU**

**PROCEDURA POSTĘPOWANIA NA WYPADEK WYSTĄPIENIA AGRESYWNYCH
ZACHOWAŃ W SZKOLE LUB PRZYPADKU TZW. FALI**

**Rozdział 1
Cel procedury**

§ 1

Zapewnienie bezpieczeństwa fizycznego w szkole na wypadek wystąpienia na terenie szkoły zachowań agresywnych tj. agresji fizycznej i agresji słownej ucznia wobec ucznia lub pracownika szkoły.

§ 2

Osoby odpowiedzialne

1. Czynnościami realizowanymi w trakcie procedury kieruje Dyrektor lub osoba przez niego wyznaczona.
2. Procedura uruchamiana jest przez osobę, która zauważyła przedmiotowe zachowanie lub której je zgłoszono.

**Rozdział 2
Agresja fizyczna**

§ 3

1. Nauczyciel lub inny pracownik jednostki, który jest świadkiem agresywnego zachowania ucznia (bójka, pobicie, itp.), niezwłocznie podejmuje działania powstrzymania i wyeliminowania tego zjawiska, odizolowania sprawcy od ofiary i przerwania aktu przemocy.
2. Osoba będąca świadkiem zdarzenia w sposób stanowczy i zdecydowany przekazuje uczestnikom agresji jasny komunikat obowiązku przerwania czynności.
3. Nauczyciel/inny pracownik mówi w sposób głośny, dobitny, stanowczy, stosując krótkie komunikaty.

§ 4

1. Nauczyciel w miarę możliwości uniemożliwia kontakt pomiędzy uczniami.
2. W przypadku braku umiejętności opanowania przez nauczyciela sytuacji, pracownik prosi o pomoc innego pracownika przebywającego np. na tym samym piętrze.

§ 5

Pracownicy zobowiązani są w każdej zaistniałej sytuacji powiadomić Dyrektora.

§ 6

1. Pracownik powiadamia pielęgniarkę szkolną, pedagoga, wychowawcę oraz rodziców agresora i ofiary.
2. W przypadku zagrożenia życia (np. stan nieprzytomny lub uszkodzenie ciała) – pielęgniarka lub dyrektor szkoły wzywa natychmiast karetkę pogotowia, nawet bez uzyskania zgody rodziców.
3. Opiekę nad uczniem podczas udzielania pomocy medycznej, ale bez możliwości udzielenia zgody na operację, sprawuje osoba wyznaczona przez dyrektora szkoły.
4. Decyzję o dalszym leczeniu dziecka podejmują rodzice poszkodowanego.

5. Pedagog szkolny i wychowawcy klas przeprowadzają rozmowy z rodzicami obydwu stron oraz ze sprawcą i ofiarą. Z rozmów sporządza się notatkę.

§ 7

1. Pedagog/psycholog szkolny udziela pomocy terapeutycznej ofierze przemocy, wskazuje, jak należy rodzić sobie w kontaktach z innymi.
2. W przypadku agresji fizycznej poczucia bezpieczeństwa i wsparcia wymagają również świadkowie ataku. Przeprowadza się rozmowę ze świadkami przemocy w celu wyjaśnienia im pojęcia agresji, przypomnienia norm i zasad reagowania na przemoc oraz w celu ustalenia działania w podobnych przypadkach.

§ 8

W przypadku wszczynania kolejnych ataków przez agresora, z widocznymi skutkami pobicia - szkoła kieruje sprawę na Policję, od postępowania której zależą dalsze losy sprawcy przemocy. Wobec agresora stosuje się konsekwencje przewidziane w statucie.

Rozdział 3 Agresja słowna

§ 9

1. Pracownik szkoły bezzwłocznie podejmuje działania mające na celu powstrzymanie i wyeliminowanie agresji słownej.
2. O zaistniałej sytuacji należy powiadomić wychowawcę klasy.
3. Wychowawca (pedagog lub psycholog) przeprowadza rozmowę z uczniem mającą na celu wyjaśnienie okoliczności zdarzenia oraz ustalenie wraz ze sprawcą formę zadośćuczynienia.
4. Wychowawca (pedagog lub psycholog) przeprowadza rozmowę z uczniem mającą na celu wyjaśnienie okoliczności zdarzenia oraz ustalenie wraz ze sprawcą formę zadośćuczynienia
5. Rozmowa z ofiarą i agresorem przeprowadzana jest osobno.

§ 10

O zaistniałym zdarzeniu wychowawca klasy informuje rodziców uczestników zdarzenia.

§ 11

Pedagog/psycholog szkolny udziela pomocy terapeutycznej ofierze przemocy, wskazuje, jak należy rodzić sobie w kontaktach z innymi.

Rozdział 4 Postanowienia końcowe

§ 12

Wobec ucznia przejawiającego zachowania agresywne stosuje się konsekwencje przewidziane w statucie lub regulaminie szkoły.

PROCEDURY POSTĘPOWANIA W ZWIĄZKU Z WYPADKIEM UCZNIA

§ 1

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 31 grudnia 2002 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny w publicznych i niepublicznych szkołach i placówkach zapewnienie bezpiecznych i higienicznych warunków pobytu uczniów w szkole należy przede wszystkim do **dyrektora szkoły**. Jest on odpowiedzialny m.in. za zapewnienie profesjonalnych działań pracowników szkoły, gwarantujących uczniowi poszkodowanemu w wypadku w szkole należytą opiekę i niezbędną pomoc.

§ 2

Wypadek ucznia jest to nagłe zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną, powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w czasie pozostawania ucznia pod opieką szkoły: na terenie szkoły lub poza jej terenem (w trakcie wycieczki lub wyjścia pod opieką nauczycieli).

§ 3

Schemat postępowaniu przy wypadku ucznia

1. Udzielenie poszkodowanemu pierwszej pomocy przedmedycznej

Pracownik szkoły, który otrzymał wiadomość o wypadku ucznia, niezwłocznie zapewnia poszkodowanemu opiekę, w szczególności sprowadzając fachową pomoc medyczną, a w miarę możliwości udzielając poszkodowanemu pierwszej pomocy. Udzielenie pierwszej pomocy w wypadkach jest prawnym obowiązkiem każdego pracownika szkoły. Jej nieudzielenie, szczególnie przez osobę odpowiedzialną za bezpieczeństwo ucznia, skutkuje sankcją karną. Gdy do wypadku ucznia dochodzi podczas lekcji nauczyciel przerywa ją, wyprowadzając uczniów z miejsca zagrożenia – jeżeli warunki w miejscu, w którym prowadzone są zajęcia, stwarzają nadal zagrożenie dla bezpieczeństwa uczniów. Pracownik zobowiązany jest do niezwłocznego powiadomienia dyrektora szkoły o sytuacji.

2. Obowiązek powiadamiania i zabezpieczenia miejsca zdarzenia

O każdym wypadku zawiadamia się niezwłocznie: rodziców/opiekunów prawnych poszkodowanego, pracownika szkoły odpowiedzialnego za bezpieczeństwo i higienę pracy, społecznego inspektora pracy, organ prowadzący szkołę lub placówkę oraz radę rodziców. O wypadku śmiertelnym, ciężkim i zbiorowym zawiadamia się niezwłocznie prokuratora. O wypadku, do którego doszło w wyniku zatrucia, zawiadamia się niezwłocznie państwowego inspektora sanitarnego. Zawiadomienia dokonuje dyrektor lub upoważniony przez niego pracownik szkoły. Fakt ten powiadamiający dokumentuje w sposób ustalony w danej szkole (podając datę i godzinę powiadomienia rodziców/opiekunów prawnych ucznia o wypadku). W niegroźnych przypadkach (brak wyraźnych obrażeń – np. widoczne tylko lekkie zaczerwienienie, zadrapanie, lekkie skaleczenie), po udzieleniu pierwszej pomocy poszkodowanemu uczniowi, nauczyciel/wychowawca ustala potrzebę wezwania pogotowia ratunkowego oraz potrzebę wcześniejszego przyjścia rodzica/ opiekuna prawnego i godzinę odbioru dziecka ze szkoły w dniu zdarzenia.

W przypadku wezwania pogotowia ratunkowego w szkole powinni przebywać powiadomieni przez szkołę rodzice. Jeżeli lekarz stwierdzi konieczność hospitalizacji, rodzice jadą razem z dzieckiem do szpitala. Jeżeli rodzice nie dotarli do szkoły przed odjazdem karetki pogotowia (ciężki wypadek, osoba wymagająca natychmiastowej pomocy), razem z dzieckiem jedzie do szpitala dyrektor lub pracownik wskazany przez dyrektora szkoły. Informację o powyższych ustaleniach przekazuje się rodzicom/opiekunom prawnym ucznia oraz dokumentuje. W każdym przypadku, gdy widoczne są obrażenia, urazy, niepokojące objawy, dyrektor lub upoważniona osoba wzywa pogotowie ratunkowe. Jeżeli wypadek został spowodowany niesprawnością techniczną pomieszczenia lub urządzeń, należy zabezpieczyć je nienaruszone do momentu pojawienia się odpowiednich służb. Dyrektor zabezpiecza je do czasu dokonania oględzin lub wykonania szkicu przez zespół powypadkowy. Jeżeli wypadek zdarzył się w czasie wyjścia, imprezy organizowanej poza terenem szkoły, wszystkie stosowne decyzje podejmuje opiekun grupy/kierownik wycieczki i odpowiada za nie oraz powiadamia właściwe służby (pogotowie, policję itp.). Do czasu rozpoczęcia pracy przez zespół powypadkowy dyrektor zabezpiecza miejsce wypadku w sposób wykluczający dopuszczenie osób niepowołanych. Jeżeli czynności związanych z zabezpieczeniem miejsca wypadku nie może wykonać dyrektor, wykonuje je upoważniony przez dyrektora pracownik szkoły.

3. Zespół powypadkowy

Dyrektor szkoły powołuje zespół powypadkowy. W jego skład wchodzi z zasady pracownik odpowiedzialny za bezpieczeństwo i higienę pracy oraz społeczny inspektor pracy. Jeżeli z jakichkolwiek powodów nie jest możliwy udział w pracach zespołu jednej z osób – dyrektor powołuje w jej miejsce innego pracownika szkoły lub placówki przeszkolonego w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy. Jeżeli w działaniach zespołu nie mogą uczestniczyć ani pracownik służby bezpieczeństwa i higieny pracy, ani społeczny inspektor pracy, w skład zespołu wchodzi dyrektor oraz pracownik szkoły przeszkolony w zakresie bhp. W działaniach zespołu może uczestniczyć przedstawiciel organu prowadzącego, kuratora oświaty lub rady rodziców. Przewodniczącym zespołu jest pracownik odpowiedzialny za bhp w szkole, a jeżeli nie ma go w składzie zespołu – społeczny inspektor pracy. Jeżeli w zespole nie ma ani pracownika służby bhp, ani społecznego inspektora pracy, przewodniczącym zespołu spośród pracowników szkoły wyznacza dyrektor.

4. Postępowanie powypadkowe

Zespół powypadkowy:

- przeprowadza postępowanie powypadkowe i sporządza dokumentację powypadkową;
- rozmawia z uczniem (w obecności rodzica/opiekuna prawnego lub wychowawcy/pedagoga/psychologa szkolnego) i sporządza protokół;
- rozmawia ze świadkami wypadku i sporządza protokoły; jeżeli świadkami są uczniowie, rozmowa odbywa się w obecności wychowawcy lub pedagoga/psychologa szkolnego, a protokół odczytuje się w obecności ucznia – świadka – i jego rodziców/opiekunów prawnych;
- sporządza szkic lub fotografię miejsca wypadku;
- uzyskuje pisemne oświadczenie nauczyciela, pod opieką którego uczeń przebywał w czasie, gdy zdarzył się wypadek;
- uzyskuje opinię lekarską z opisem doznanych obrażeń i określeniem rodzaju wypadku;

- protokół powypadkowy sporządza się w terminie 14 dni od dnia zakończenia postępowania powypadkowego i niezwłocznie doręcza osobom uprawnionym do zaznajomienia się z materiałami tego postępowania.

Przekroczenie 14-dniowego terminu może nastąpić w przypadku, gdy wystąpią uzasadnione przeszkody lub trudności uniemożliwiające sporządzenie protokołu w wyznaczonym terminie. W sprawach spornych rozstrzygające jest stanowisko przewodniczącego zespołu. Członek zespołu, który nie zgadza się ze stanowiskiem przewodniczącego, może zgłosić zdanie odrębne, które odnotowuje się w protokole powypadkowym. Jeżeli do treści protokołu powypadkowego nie zostały zgłoszone zastrzeżenia rodziców/opiekunów prawnych ucznia poszkodowanego, postępowanie powypadkowe uznaje się za zakończone. Protokół powypadkowy sporządza się w trzech egzemplarzach dla: poszkodowanego, szkoły, która przechowuje go w dokumentacji powypadkowej wypadku ucznia, oraz organu prowadzącego lub kuratora oświaty (na żądanie). Z treścią protokołu powypadkowego i innymi materiałami postępowania powypadkowego zaznajamia się poszkodowanego małoletniego i jego rodziców/opiekunów prawnych lub poszkodowanego pełnoletniego. Jeżeli poszkodowany pełnoletni zmarł lub nie pozwala mu na to stan zdrowia, z materiałami postępowania powypadkowego zaznajamia się jego rodziców/ opiekunów prawnych. Protokół powypadkowy doręcza się osobom uprawnionym do zaznajomienia się z materiałami postępowania powypadkowego.

5. Składanie zastrzeżeń do protokołu powypadkowego

W ciągu 7 dni od dnia doręczenia protokołu powypadkowego osoby, którym go doręczono, mogą zgłosić zastrzeżenia do ustaleń protokołu (są o tym informowane podczas jego odbierania). Zastrzeżenia składa się przewodniczącemu zespołu ustnie lub na piśmie, a przewodniczący wpisuje je do protokołu. Zastrzeżenia mogą dotyczyć w szczególności: niewykorzystania wszystkich środków dowodowych niezbędnych dla ustalenia stanu faktycznego, sprzeczności istotnych ustaleń protokołu z zebrany materiał dowodowy. Zastrzeżenia rozpatruje organ prowadzący szkołę. Po rozpatrzeniu zastrzeżeń organ prowadzący szkołę może: zlecić dotychczasowemu zespołowi powypadkowemu wyjaśnienie ustaleń protokołu lub przeprowadzenie określonych czynności dowodowych, powołać nowy zespół celem ponownego przeprowadzenia postępowania powypadkowego.

6. Dokumentacja

Dyrektor szkoły prowadzi rejestr wypadków. Dyrektor wskazuje prawidłowe zachowania i odstępstwa od niniejszej procedury, informuje o wnioskach i podjętych działaniach profilaktycznych zmierzających do zapobiegania analogicznym wypadkom.

PROCEDURA POSTĘPOWANIA NA WYPADEK ZNALEZIENIA W SZKOLE SUBSTANCJI PSYCHOAKTYWNYCH ORAZ PODEJRZENIA UCZNIA O POSIADANIE ŚRODKÓW ODURZAJĄCYCH

Rozdział 1 Cel procedury

§ 1

Zapewnienie zdrowia i bezpieczeństwa fizycznego i psychicznego uczniów w sytuacji zagrożeń wewnętrznych związanych z rozprawdaniem niebezpiecznych środków odurzających oraz odurzeniem alkoholem, narkotykami lub „dopalaczami”.

§ 2

Osoby odpowiedzialne

1. Czynnościami realizowanymi w trakcie procedury kieruje Dyrektor lub osoba przez niego wyznaczona.
2. Procedura uruchamiana jest przez osobę, która zauważyła przedmiotowe zachowanie lub której je zgłoszono.

Rozdział 2

Sposób postępowania na wypadek znalezienia podejrzonej substancji odurzającej

§ 3

1. W przypadku znalezienia podejrzonej substancji odurzającej na terenie szkoły pracownik zobowiązany jest:
 - 1) zachować szczególne środki ostrożności;
 - 2) zabezpieczyć substancję przed dostępem do niej osób niepowołanych oraz ewentualnym jej zniszczeniem;
2. Pracownik, który znalazł podejrzaną substancję odurzającą na terenie szkoły powiadamia dyrektora, który niezwłocznie zawiadamia Policję.
3. Jeżeli jest to możliwe, pracownik wraz z dyrektorem ustala, do kogo należy znaleziona substancja.
4. Po przyjeździe Policji niezwłocznie przekazuje zabezpieczoną substancję i przekazuje informacje dotyczące szczegółów zdarzenia.

Rozdział 3

Sposób postępowania na wypadek podejrzenia ucznia o posiadanie środków odurzających

§ 4

1. W przypadku podejrzenia ucznia o posiadanie środków odurzających, nauczyciel lub inny pracownik szkoły w pierwszej kolejności odizolowuje ucznia od pozostałych uczniów w klasie/szkole oraz zawiadamia pedagoga/psychologa szkolnego.
2. Pracownik szkoły w obecności innej osoby (wychowawca, pedagog, dyrektor itp.) ma prawo żądać, aby uczeń przekazał mu te substancje, pokazał zawartość torby szkolnej oraz

kieszeni (we własnej odzieży), ewentualnie innych przedmiotów budzących podejrzenie, co do ich związku z poszukiwaną substancją. *(Nauczycielowi nie wolno (nie ma prawa) samodzielnie dokonać przeszukania odzieży ani plecaka ucznia - jest to czynność wyłącznie zastrzeżona dla Policji.)*

3. O swoich spostrzeżeniach nauczyciel powiadamia dyrekcję szkoły oraz rodziców ucznia i wzywa ich do natychmiastowego stawiennictwa.

4. W przypadku, gdy uczeń na polecenie nauczyciela nie chce przekazać substancji, ani pokazać zawartości plecaka, szkoła wzywa Policję, która po przyjeździe przeszukuje odzież i przedmioty należące do ucznia oraz zabezpiecza znalezioną substancję i zabiera ją do ekspertyzy.

§ 5

1. Jeżeli uczeń przed przyjazdem Policji wyda substancję dobrowolnie, nauczyciel odpowiednio ją zabezpiecza i bezzwłocznie przekazuje Policji.

2. Nauczyciel próbuje ustalić, w jaki sposób i od kogo uczeń nabył substancję.

3. Całe zdarzenie nauczyciel dokumentuje, sporządzając możliwie dokładną notatkę z ustaleń wraz ze swoimi spostrzeżeniami.

4. Wychowawca powiadamia rodziców ucznia.

§ 6

1. Pedagog przeprowadza z uczniem w obecności rodziców dziecka rozmowę o złamaniu obowiązującego prawa szkolnego. W dalszej kolejności należy objąć ucznia działaniami profilaktycznymi lub wychowawczymi. Wsparcia należy udzielić również rodzicom ucznia.

2. Pedagog podejmuje wraz z rodzicami działania profilaktyczne w zakresie posiadania i rozprowadzania środków odurzających.

Rozdział 4

Postanowienia końcowe

§ 7

Pracownicy szkoły zobowiązani są do zapoznania się ze skutecznymi działaniami profilaktycznymi, rodzajami i wyglądem środków odurzających, prowadzić regularnie zajęcia dla uczniów z zakresu współczesnych zagrożeń oraz realizować zadania wynikające z programu wychowawczo-profilaktycznego.

PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU PODEJRZENIA, ŻE NA TERENIE SZKOŁY ZNAJDUJE SIĘ UCZEŃ POD WPŁYWEM ALKOHOLU LUB ŚRODKÓW ODURZAJĄCYCH

Rozdział 1 Cel procedury

§ 1

Zapewnienie zdrowia i bezpieczeństwa fizycznego i psychicznego uczniów w sytuacji zagrożeń wewnętrznych związanych z odurzeniem alkoholem, narkotykami lub „dopalaczami”.

§ 2

Osoby odpowiedzialne

1. Czynnościami realizowanymi w trakcie procedury kieruje Dyrektor lub osoba przez niego wyznaczona.
2. Procedura uruchamiana jest przez osobę, która zauważyła przedmiotowe zachowanie lub której je zgłoszono.

Rozdział 2

Sposób postępowania

§ 3

1. Nauczyciel powiadamia o swoich podejrzeniach wychowawcę klasy i pedagoga szkolnego.
2. Wychowawca odizolowuje ucznia od klasy, ze względów bezpieczeństwa nie pozostawia go samego, stwarza warunki, w których nie będzie zagrożone jego życie ani zdrowie.
3. Nauczyciel wzywa pogotowie ratunkowe.
4. Wychowawca ustala: miejsca, ilość wypitego alkoholu (spożytych substancji psychoaktywnych), sposobu pozyskania, udziału osób trzecich.
5. Nauczyciel powiadamia dyrektora szkoły o zaistniałej sytuacji.
6. Wychowawca powiadamia rodziców ucznia z prośbą o przybycie do szkoły.

Rozdział 3

Postanowienia końcowe

§ 4

1. Pedagog szkolny przeprowadza rozmowę z rodzicami wskazując argumenty dla zagrożenia zdrowia oraz działania, instytucje mogące służyć pomocą w zaistniałej sytuacji.
2. Dyrektor szkoły powiadamia właściwe instytucje zajmujące się zdrowiem ucznia.

§ 5

Pracownicy szkoły zobowiązani są do zapoznania się z symptomami wskazującymi na odurzenie alkoholem oraz substancjami psychoaktywnymi, prowadzić regularnie zajęcia z zakresu zagrożenia zdrowia środkami niebezpiecznymi.

PROCEDURA POSTĘPOWANIA NA WYPADEK WYSTĄPIENIA KRADZIEŻY, WYMUSZENIA PIENIĘDZY LUB PRZEDMIOTÓW WARTOŚCIOWYCH

Rozdział 1 Cel procedury

§ 1

Celem procedury jest określenie sposobu postępowania na wypadek stwierdzenia w szkole przypadku kradzieży lub wymuszenia pieniędzy lub przedmiotów wartościowych, dokonanego przez ucznia.

§ 2 Osoby odpowiedzialne

1. Czynnościami realizowanymi w trakcie procedury kieruje Dyrektor lub osoba przez niego wyznaczona.
2. Procedura uruchamiana jest przez osobę, która zauważyła przedmiotowe zachowanie lub której je zgłoszono.

Rozdział 2 Sposób postępowania

§ 3

1. Poszkodowany uczeń zgłasza kradzież nauczycielowi, wychowawcy, pedagogowi, dyrektorowi lub pracownikowi szkoły.

2. Następuje wyjaśnienie okoliczności zajścia kradzieży:

1) w przypadku kradzieży przedmiotów o znikomej wartości sytuacja wyjaśniana jest między poszkodowanym a wychowawcą.

2) w przypadku kradzieży wartościowych przedmiotów o zajściu informowany jest dyrektor/wicedyrektor szkoły i pedagog.

3. W każdym przypadku kradzieży wychowawca informuje rodziców obu stron zajścia oraz pedagoga.

4. Wychowawca lub pedagog powiadamia kuratora sądowego, jeśli ten sprawuje opiekę nad uczniem.

5. Wychowawca zobowiązany jest do sporządzenia notatki z zajścia i przechowywania jej.

6. W szczególnych przypadkach (decyduje pedagog lub dyrektor/wicedyrektor) powiadamiana jest Policja lub Sąd Rodzinny.

§ 4

Otrzymanie przez ucznia prawomocnego wyroku ukończenia postępowania karnego

1. Po otrzymaniu zawiadomienia z sądu o prawomocnym ukończeniu postępowania karnego wobec ucznia, dyrektor szkoły niezwłocznie na posiedzeniu Rady Pedagogicznej winien przedstawić treść zawiadomienia.

2. Rada Pedagogiczna może podjąć decyzję o skreśleniu ucznia z listy uczniów.

3. Następnie dyrektor szkoły powiadamia o decyzji Rady Pedagogicznej rodziców ucznia.

4. Dyrektor - na podstawie przepisów kodeksu postępowania administracyjnego oraz po uzyskaniu opinii samorządu uczniowskiego - wydaje decyzję o skreśleniu ucznia z listy uczniów szkoły.

Rozdział 3

Postanowienia końcowe

§ 4

Wobec winnego ucznia stosuje się kary zapisane w statucie szkoły.

PROCEDURA POSTĘPOWANIA W SYTUACJI POSIADANIA PRZEZ UCZNIA PRZEDMIOTÓW NIEDOZWOLONYCH NA TERENIE SZKOŁY

Rozdział 1

Cel Procedury

§ 1

Celem procedury jest określenie sposobu postępowania w sytuacji posiadania przez ucznia przedmiotów niedozwolonych na terenie szkoły oraz określenie osób odpowiedzialnych za przeprowadzenie procedury.

§ 2

Za przedmioty niedozwolone uważa się scyzoryki, noże, szpikulce, lasery, gaz i inne przedmioty lub urządzenia zagrażające zdrowiu i życiu innych.

§ 3

Osoby odpowiedzialne

1. Czynnościami realizowanymi w trakcie procedury kieruje Dyrektor lub osoba przez niego wyznaczona.
2. Procedura uruchamiana jest przez osobę, która zauważyła przedmiotowe zachowanie lub której je zgłoszono.

Rozdział 2

Sposób postępowania

§ 4

1. W przypadku stwierdzenia, że uczeń lub inna osoba przebywająca na terenie szkoły posiada przedmioty niedozwolone, nauczyciel lub inna osoba nakłania do oddania niebezpiecznego przedmiotu.
2. Powiadamia o sytuacji wychowawcę klasy, a w dalszej kolejności pedagoga szkolnego oraz dyrektora szkoły.
3. Wychowawca/pedagog deponuje niebezpieczne narzędzie w gabinecie dyrektora szkoły.
4. Wychowawca powiadamia rodziców i wzywa ich do odbioru narzędzia.
5. Wychowawca i dyrektor przeprowadzają rozmowę uświadamiająco-dyscyplinującą z uczniem i jego rodzicami (niebezpieczeństwo dla zdrowia i życia uczniów spowodowane posiadaniem i użyciem niebezpiecznego narzędzia na terenie szkoły, konieczność zwiększenia nadzoru rodziców nad uczniem oraz zaniechania podobnych praktyk w przyszłości, konsekwencje prawne).

§ 5

Jeśli uczeń odmawia oddania niebezpiecznego przedmiotu i istnieje ryzyko, że użycie zabronionego przedmiotu może stanowić zagrożenie dla czyjegoś życia lub zdrowia, należy:

- 1) zawiadomić dyrektora, który powiadamia policję,

2) zadbać o bezpieczeństwo pozostałych uczniów poprzez odizolowanie ich od ucznia posiadającego niebezpieczny przedmiot (wypuszczenie ich z klasy i oddanie pod opiekę innego nauczyciela).

Rozdział 3

Postanowienia końcowe

§ 6

Uczeń ponosi konsekwencje wynikające ze Statutu szkoły.

PROCEDURA POSTĘPOWANIA W SYTUACJI ZAGROŻENIA TERRORYSTYCZNEGO

Rozdział 1

Cel Procedury

§ 1

Celem procedury jest określenie sposobu postępowania w przypadku wystąpienia zagrożenia antyterrorystycznego na terenie szkoły oraz określenie osób odpowiedzialnych za przeprowadzenie procedury.

§ 2

Procedura określa sposób postępowania w sytuacji, gdy wystąpi podejrzenie lub faktyczne znalezienie na terenie szkoły broni, materiałów wybuchowych, innych substancji lub przedmiotów niebezpiecznych.

§ 3

Osoby odpowiedzialne

1. Czynnościami realizowanymi w trakcie procedury kieruje Dyrektor lub osoba przez niego wyznaczona.
2. Procedura uruchamiana jest przez osobę, która zauważyła przedmiotowe zachowanie, lub której je zgłoszono.

Rozdział 2

Sposób postępowania

§ 4

1. W przypadku znalezienia na terenie szkoły broni, materiałów wybuchowych, innych substancji lub przedmiotów, należy zapewnić bezpieczeństwo przebywającym na terenie szkoły osobom (np. stosując określone metody ewakuacji), uniemożliwić dostęp osób postronnych do tych przedmiotów i wezwać policję – **tel. 997 lub 112.**

2. Osoba, która zauważy podejrzenie zachowujące się osoby lub przedmioty pozostawione bez opieki oraz przypuszcza, że może to być próba ataku terrorystycznego, natychmiast informuje Dyrektora.

3. Dyrektor, który dowiedział się o podłożeniu ładunku wybuchowego lub przedmiotu niewiadomego pochodzenia, co do którego istnieje podejrzenie, że może on stanowić zagrożenie dla osób i mienia, lub otrzymał telefon z informacją o zagrożeniu terrorystycznym, natychmiast zgłasza ten fakt służbom odpowiedzialnym za bezpieczeństwo na tym terenie: najbliższej jednostce policji lub straży miejskiej, władzom administracyjnym.

4. Przy braku informacji o konkretnym miejscu podłożenia „bomby” użytkownicy pomieszczeń powinni sprawdzić swoje miejsce pracy i jego bezpośrednie otoczenie celem odnalezienia przedmiotów nieznanego pochodzenia.

§ 5

1. Podejrzanych przedmiotów nie wolno dotykać. O ich lokalizacji należy powiadomić Dyrektora.
2. Pomieszczenia ogólnodostępne (korytarze, klatki schodowe, toalety) oraz najbliższe otoczenie zewnętrzne obiektu sprawdzają i przeszukują osoby wyznaczone przez Dyrektora.
3. Do czasu przybycia policji należy w miarę istniejących możliwości zabezpieczyć zagrożone miejsce, zachowując elementarne środki bezpieczeństwa, bez narażania siebie i innych osób na niebezpieczeństwo.
4. Po przybyciu policji na miejsce przejmuje ona dalsze kierowanie akcją.
5. Należy bezwzględnie wykonywać polecenia policjantów.
6. Jeśli zapadnie decyzja o ewakuacji, należy zachować spokój i opanowanie, pozwoli to na sprawne i bezpiecznie opuszczenie zagrożonego rejonu.
7. Identyfikacją i rozpoznawaniem zlokalizowanego ładunku wybuchowego oraz jego neutralizacją zajmują się uprawnione i wyspecjalizowane jednostki i komórki organizacyjne policji.

PROCEDURA POSTĘPOWANIA NAUCZYCIELA Z UCZNIEM SPRAWIAJĄCYM TRUDNOŚCI WYCHOWAWCZE

Rozdział 1 Cel Procedury

§ 1

Celem procedury jest określenie sposobu postępowania w przypadku wystąpienia problemów wychowawczych w szkole.

§ 2

Osoby odpowiedzialne

1. Czynnościami realizowanymi w trakcie procedury kieruje Dyrektor lub osoba przez niego wyznaczona.
2. Procedura uruchamiana jest przez osobę, która zauważyła przedmiotowe zachowanie lub której je zgłoszono.

§ 3

Przez ucznia sprawiającego problemy wychowawcze rozumie się dziecko, które notorycznie przejawia co najmniej jedno z poniższych zachowań:

- 1) nie reaguje na proste polecenia nauczyciela;
- 2) uniemożliwia nauczycielowi prowadzenie efektywnych zajęć lekcyjnych;
- 3) zachowuje się agresywnie wobec uczniów, nauczycieli i innych pracowników szkoły;
- 4) swoim postępowaniem zagraża bezpieczeństwu innych dzieci (m.in. wymuszanie, grożenie, udział w bójkach i pobiciach);
- 5) używa wulgarnego słownictwa;
- 6) wagaruje;
- 7) rażąco lekceważy obowiązki szkolne;
- 8) samowolnie wychodzi z lekcji;
- 9) w czasie zajęć edukacyjnych lub przerw opuszcza samowolnie teren szkoły;
- 10) pali papierosy oraz zażywa substancje psychoaktywne.

§ 4

1. Nauczyciel wychowawca ma obowiązek poznania i monitorowania sytuacji szkolnej i rodzinnej uczniów.
2. Nauczyciel podejmuje działania wychowawcze, zmierzające do eliminacji trudności i rozwiązania problemów szkolnych ucznia.
3. Nauczyciel informuje rodzica o istniejących trudnościach i zapoznaje go ze swoim planem działań, jednocześnie zobowiązuje rodzica do rzetelnej współpracy.
4. W przypadku braku skuteczności podejmowanych przez nauczycieli środków zaradczych, wdrażana jest przez nich procedura postępowania według następującej kolejności:

Rozdział 2

Sposób postępowania

§ 5

- 1) upomnienie ustne nauczyciela;
- 2) rozmowa indywidualna nauczyciela z dzieckiem;
- 3) wpis uwagi przez nauczyciela;
- 4) poinformowanie wychowawcy klasy przez nauczyciela o zaistniałych problemach;
- 5) rozmowa wychowawcza wychowawcy z dzieckiem;
- 6) rozmowa z uczniem z udziałem wychowawcy;
- 7) wezwanie przez wychowawcę rodziców na spotkanie w obecności pedagoga, którego celem jest podjęcie wspólnych ustaleń i środków zaradczych na poziomie szkoły i rodziny ucznia (treść rozmowy odnotowana w dzienniku lekcyjnym);
- 8) zmotywowanie i zobowiązanie rodzica ucznia do pójścia z nim na badania psychologiczne lub inne specjalistyczne, odpowiednie do rodzaju problemowego zachowania;
- 9) ustne zgłoszenie problemu przez wychowawcę klasy do Dyrektora Szkoły celem poinformowania go o podejmowanych środkach zaradczych;
- 10) upomnienie ucznia przez wychowawcę klasy;
- 11) nagana wychowawcy;
- 12) zorganizowanie przez wychowawcę spotkania poświęconego problemom ucznia z udziałem nauczycieli uczących oraz pedagoga, ewentualnie przedstawicieli innych instytucji wspierających pracę opiekuńczo-wychowawczą szkoły (Sąd Rodzinny, Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna, Ośrodek Pomocy Społecznej, itp.) mającej na celu podjęcie spójnych ustaleń;
- 13) wywiad środowiskowy w domu ucznia przeprowadzony przez wychowawcę oraz pedagoga lub psychologa;
- 14) rozmowa wychowawczo-dyscyplinująca Dyrektora z uczniem;
- 15) zorganizowanie posiedzenia „zespołu wychowawczego” z udziałem Dyrektora, wychowawcy, pedagoga, rodziców ucznia, w miarę potrzeby, innych osób mających z urzędu wpływ na ucznia i jego rodzinę (np. kurator sądowy, pracownik Ośrodka Pomocy Społecznej, Policjant ds. Nieletnich itp.);
- 16) nagana udzielona uczniowi przez Dyrektora na wniosek wychowawcy klasy;
- 17) podjęcie przez wychowawcę, pedagoga współpracy z instytucjami wspierającymi pracę opiekuńczo-wychowawczą szkoły, do których została skierowana sprawa ucznia;
- 18) czasowe zawieszenie prawa ucznia do pełnienia funkcji w Samorządzie Klasowym (lub innej organizacji) oraz reprezentowania szkoły na zewnątrz;
- 19) przeniesienie ucznia do klasy równoległej lub innej szkoły.

§ 6

Realizowaniu w/w procedury towarzyszy stały monitoring zachowań ucznia w wykonaniu nauczycieli uczących, wychowawcy klasy.

PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU UCZENNICY W CIĄŻY

Rozdział 1 Cel Procedury

§ 1

Celem procedury jest ustalenie jednoznacznych zasad w sprawie postępowania w przypadku uczennicy w ciąży.

§ 2

Osoby odpowiedzialne

Osobami odpowiedzialnymi za realizację działań niniejszej procedury są wszystkie osoby pracujące w jednostce.

Rozdział 2

Sposób postępowania

§ 3

1. Pracownik szkoły, który podejrzewa, że uczennica jest w ciąży, niezwłocznie informuje o tym wychowawcę klasy.
2. Wychowawca klasy ma obowiązek przeprowadzić wstępną rozmowę z uczennicą, zapewniając jej wsparcie i bezpieczeństwo.
3. Po potwierdzeniu informacji, że uczennica jest w ciąży, wychowawca klasy przekazuje informację Dyrektorowi Szkoły oraz pedagogowi szkolnemu.
4. Wychowawca, pedagog szkolny i Dyrektor ustalają formy pomocy, jakie zostaną zaproponowane uczennicy, a następnie omawiają szczegóły z jej rodzicami bądź prawnymi opiekunami.
5. Podczas rozmowy pedagog szkolny zapoznaje uczennicę oraz rodziców z jej prawami, zapewniając dyskrecję i wsparcie, a także informuje o możliwych formach pomocy szkolnych i pozaszkolnych.
6. Uczennica może korzystać z następujących form pomocy:
 - 1) dostosowania wymagań edukacyjnych do możliwości psychofizycznych i sytuacji pozaszkolnej uczennicy;
 - 2) indywidualnych konsultacji przedmiotowych;
 - 3) indywidualnego toku nauki;
 - 4) nauczania indywidualnego;
 - 5) dodatkowych egzaminów klasyfikacyjnych bądź poprawkowych w terminie dogodnym dla uczennicy.
7. Psycholog szkolny przygotowuje plan wsparcia psychologicznego uczennicy do wspólnej realizacji z jej rodzicami i nauczycielami przedmiotowymi.
8. Dyrektor informuje Radę Pedagogiczną o ciąży uczennicy, uzgodnionym sposobie postępowania oraz o potrzebie zachowania dyskrecji.
9. Wychowawcy klas w porozumieniu z psychologiem/pedagogiem przeprowadzają zajęcia kształtujące u uczniów postawy akceptacji i empatii w związku z zaistniałą sytuacją.

PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU PRÓB SAMOBÓJCZYCH LUB SAMOBÓJSTWA UCZNIA NA TERENIE SZKOŁY

Rozdział 1

Cel Procedury

§ 1

Celem procedury jest określenie sposobu postępowania w przypadku wystąpienia prób samobójczych lub samobójstwa ucznia na terenie szkoły.

§ 2

Osoby odpowiedzialne

Osobami odpowiedzialnymi za realizację działań niniejszej procedury są wszystkie osoby pracujące w Jednostce.

Rozdział 2

Sposób postępowania

§ 3

1. Każdy pracownik ma obowiązek reagować na jakikolwiek sygnał o ryzyku zachowania autodestrukcyjnego u ucznia. W przypadku zaobserwowania lub powzięcia informacji, że uczeń planuje podjąć lub podjął próbę samobójczą każdy pracownik powinien niezwłocznie poinformować o tym dyrektora szkoły.

2. O wysokim ryzyku zachowań samobójczych świadczyć może wystąpienie przynajmniej jednego z poniższych czynników:

- 1) mówienie o poczuciu beznadziejności, bezradności, braku nadziei,
- 2) mówienie wprost lub pośrednio o samobójstwie, pisanie listów pożegnalnych lub testamentu,
- 3) pozbywanie się osobistych i cennych przedmiotów,
- 4) unikanie kontaktów z bliskimi kolegami, izolacja, zamykanie się w sobie,
- 5) zaniechanie zajęć, które dotychczas sprawiały uczniowi przyjemność,
- 6) przejawianie dużych zmian charakteru, nastroju, występowanie nietypowych zachowań dla danego ucznia,
- 7) przejawianie innych zachowań ryzykownych: okaleczanie się, zażywanie narkotyków, spożywanie alkoholu,
- 8) przejawianie zainteresowania tematyką śmierci, umierania itp.,
- 9) podejmowanie w przeszłości prób samobójczych,
- 10) fascynacja znanymi osobami (np. gwiazdami popkultury), które popełniły samobójstwo.

3. Podejmowane działania:

- 1) nie pozostawiają ucznia samego, próbują przeprowadzić go w ustronne, bezpieczne miejsce,
- 2) informują o zaistniałej sytuacji i zagrożeniu rodziców oraz przekazują dziecko pod opiekę rodziców lub jeżeli przyczyną zagrożenia jest sytuacja domowa ucznia informują odpowiednie instytucje,
- 3) jeżeli sytuacja tego wymaga, wzywają pogotowie ratunkowe, informując dyspozytora o zamiarach ucznia.

4. Po zdiagnozowaniu sytuacji zagrożenia, wychowawca, pedagog i psycholog szkolny podejmują odpowiednie działania interwencyjne:

- 1) jednoznacznie ustalają, które z w/w przesłanek występują u danego ucznia,
 - 2) przeprowadzają analizę sytuacji szkolnej i rodzinnej ucznia w celu wstępnego ustalenia przyczyn, kontaktują się z rodzicami w celu ustalenia przyczyn zmian w zachowaniu ucznia,
 - 3) przekazują informację o zagrożeniu rodzicom i dyrektorowi szkoły,
 - 4) ustalają z rodzicami zasady wzajemnych kontaktów, proponują objęcie ucznia pomocą psychologiczno-pedagogiczną na terenie szkoły lub poza nią.
5. Po zdiagnozowaniu sytuacji zagrożenia wychowawca, pedagog szkolny/psycholog szkolny oraz dyrektor szkoły podejmują następujące działania:

§ 4

1. Po powzięciu informacji, że uczeń podjął próbę samobójczą, dyrektor szkoły, wychowawca, pedagog/psycholog szkolny podejmują następujące działania:

- 1) jeśli próba samobójcza ma miejsce w szkole, wychowawca (nauczyciel, pracownik) powiadamia o tym fakcie dyrektora szkoły, a ten rodzica,
- 2) wzywają pogotowie ratunkowe informując dyspozytora o zdarzeniu,
- 3) dyrektor szkoły, pedagog/psycholog szkolny lub wychowawca dokonują oceny sytuacji i przeprowadzają rozmowę wspierającą z rodzicami oraz przekazują informacje dotyczące pomocy psychologiczno-pedagogicznej,
- 4) jeśli próba samobójcza ma miejsce w domu, a rodzic poinformował o zajściu szkołę, dyrektor szkoły, pedagog/psycholog szkolny przekazuje rodzicom informacje dotyczące pomocy psychologiczno-pedagogicznej,
- 5) o próbie samobójczej dyrektor informuje Radę Pedagogiczną pod rygorem tajemnicy, w celu podjęcia wspólnych działań oraz obserwacji zachowania ucznia po jego powrocie do szkoły przez wszystkich nauczycieli,
- 6) pedagog/psycholog szkolny planuje dalsze działania mające na celu zapewnienie uczniowi bezpieczeństwa w szkole, atmosfery życzliwości i wsparcia oraz przekazują rodzicom informacje o możliwościach uzyskania pomocy psychologiczno-pedagogicznej poza szkołą,
- 7) w przypadku śmierci ucznia w wyniku samobójstwa dyrektor szkoły informuje organ prowadzący i nadzorujący szkołę o zaistniałej sytuacji,
- 8) pedagog/psycholog szkolny oraz wychowawcy udzielają pomocy psychologiczno-pedagogicznej innym uczniom szkoły (przede wszystkim grupie klasowej).

2. Warunkiem powrotu do szkoły (po powziętej próbie samobójczej lub dłuższym pobycie w szpitalu w związku z wszelkiego rodzaju zaburzeniami psychicznymi/emocjonalnymi) jest dostarczenie informacji/zaświadczenia od lekarza psychiatry o braku przeciwwskazań do uczenia się dziecka na terenie szkoły w grupie klasowej.

3. Pedagog i psycholog (współpracując z wychowawcą) otaczają opieką ucznia poprzez udzielenie wsparcia w postaci rozmów, spotkań, kontaktu z rodzicami.

4. W miarę konieczności wskazują miejsca, w których jest możliwe skorzystanie z terapii i fachowej opieki specjalistów.

5. W przypadku zaistnienia przesłanek, mogących świadczyć o pogorszeniu stanu zdrowia, rodzic, po uzyskaniu takiej informacji ze szkoły, ma obowiązek odebrać dziecko ze szkoły i udać się do odpowiedniego specjalisty.
6. Przy każdej kolejnej interwencji szkoła wymaga od rodzica przedstawienia zaświadczenia od lekarza o braku przeciwwskazań do kontynuowania nauki w jednostce.

PROCEDURA POSTĘPOWANIA W SYTUACJI ŻAŁOBY PO ŚMIERCI UCZNIA

Rozdział 1

Cel Procedury

§ 1

Celem procedury jest określenie sposobu postępowania w sytuacji żałoby po śmierci ucznia.

§ 2

Osoby odpowiedzialne

Osobami odpowiedzialnymi za realizację działań niniejszej procedury są wszystkie osoby pracujące w Jednostce.

Rozdział 2

Sposób postępowania

§ 3

1. Nauczyciele mają obowiązek omówić procedurę postępowania na zebraniu Rady Pedagogicznej.
2. Psycholog przypomina zasady kierowania dyskusją z elementami odreagowania z uczniami, na potrzeby godzin z wychowawcą, innych lekcji.
3. Wychowawca informuje uczniów na forum klasy (opowiada o okolicznościach śmierci, uwzględniając życzenia rodziny zmarłego).
4. Jeśli istnieje taka potrzeba, należy stworzyć warunki uczestniczenia w ceremoniach pogrzebowych, uroczystościach o charakterze wspomnieniowym.
5. Wychowawca ocenia potrzeby – monitoruje stan psychiczny uczniów ze szczególnym uwzględnieniem reakcji stresu pourazowego, zwraca uwagę na uczniów, u których stwierdza szczególnie ostry lub chroniczny przebieg reakcji.
6. Wychowawca pozostaje w stałym kontakcie z psychologiem/pedagogiem lub innym specjalistą.
7. Wychowawca, po konsultacji z psychologiem/ pedagogiem organizuje spotkanie, którego celem jest wymiana doświadczeń związanych ze zdarzeniem, mobilizacja indywidualnych sposobów radzenia sobie ze skutkami zdarzenia, udzielanie informacji o dalszych planach, działaniach, konsekwencjach, a także monitorowanie stanu emocjonalnego poszkodowanych.
8. Wychowawca wraz z psychologiem/pedagogiem ułatwia kontakt ze specjalistami z placówek wsparcia zewnętrznego.

PROCEDURA POSTĘPOWANIA W SYTUACJI WYSTĄPIENIA PRZYPADKÓW NIEPOKOJĄCYCH ZACHOWAŃ SEKSUALNYCH UCZNIÓW W SZKOLE

Rozdział 1

Cel Procedury

§ 1

Celem procedury jest zapewnienie bezpieczeństwa na wypadek zagrożenia związanego z zachowaniami uczniów o charakterze seksualnym.

§ 2

Osoby odpowiedzialne

Osobami odpowiedzialnymi za realizację działań niniejszej procedury są wszystkie osoby pracujące w Jednostce.

Rozdział 2

Sposób postępowania

§ 3

1. Nauczyciel lub inny pracownik szkoły powinien powiadomić wychowawcę klasy oraz pedagoga/psychologa szkolnego o przypadkach niepokojących zachowań seksualnych uczniów w szkole, a jeżeli jest ich świadkiem, żąda od ucznia zaprzestania czynności i podejmuje z nim rozmowę wychowawczą.
2. W przypadku, gdy uczeń przekazuje nauczycielowi informację o niepokojących zachowaniach seksualnych, konieczne jest zapewnienie anonimowości w celu uniknięcia ewentualnych konsekwencji, które mogą być związane z przemocą skierowaną wobec tego ucznia przez uczniów, którzy brali czynny udział w tego typu zachowaniach.
3. Wychowawca lub pedagog/psycholog szkolny przeprowadza rozmowę z uczniem oraz informuje o zaistniałym zdarzeniu rodziców ucznia.
4. Jeżeli przeprowadzenie rozmowy z uczniem nie jest wystarczające dla zmiany jego zachowań, wychowawca lub pedagog/psycholog szkolny przekazuje rodzicom informację o zachowaniu dziecka, zobowiązując ich jednocześnie do szczególnego nadzoru nad nim.
5. Wychowawca może wezwać rodziców ucznia do szkoły i przeprowadzić rozmowę z uczniem w ich obecności oraz ustalić z nimi dalsze kroki postępowania.

§4.

1. W sytuacji, kiedy rodzice odmawiają współpracy lub nie reagują na wezwanie do pojawienia się w szkole, oraz, gdy szkoła wykorzysta dostępne jej metody oddziaływań wychowawczych i nie przynoszą one spodziewanych efektów, a zachowanie ucznia wskazuje na znaczny stopień demoralizacji, Dyrektor szkoły pisemnie zawiadamia o zaistniałej sytuacji Sąd Rejonowy Wydział Rodzinny i Nieletnich lub Policję – Wydział ds. Nieletnich.
2. Gdy zachowanie ucznia może świadczyć o popełnieniu przez niego przestępstwa pedagog/psycholog szkolny w porozumieniu z Dyrektorem po uprzednim poinformowaniu o zajściu rodziców ucznia, zawiadamia najbliższą jednostkę Policji, która dalej postępuje zgodnie ze swoimi procedurami. Pedagog/psycholog szkolny całe zdarzenie dokumentuje, sporządzając dokładną notatkę.

PROCEDURA POSTĘPOWANIA WOBEC UCZNIA Z ZABURZENIAMI PSYCHICZNYMI, KTÓRY ZACHOWUJE SIĘ AGRESYWNIE W STOSUNKU DO INNYCH LUB SIEBIE.

1. Jeżeli zdarzenie ma miejsce podczas lekcji, nauczyciel zostawia oddział pod opieką innego nauczyciela lub pracownika szkoły, stara się odizolować ucznia od oddziału i prowadzi ucznia/uczniów do gabinetu pedagoga/psychologa szkolnego lub pielęgniarki szkolnej. Jeżeli uczeń odmawia współpracy, nauczyciel prosi innego pracownika szkoły, aby przekazał informację o sytuacji psychologowi/pedagogowi szkolnemu, który niezwłocznie udaje się do klasy, w której przebywa uczeń prezentujący zagrażające zachowania. W sytuacji, gdy pedagog/psycholog szkolny prowadzi zajęcia z uczniami lub nie przebywa na terenie szkoły, nauczyciel informuje o zdarzeniu dyrektora lub wicedyrektora szkoły.
2. Nauczyciel informuje o zaistniałym fakcie lub zdarzeniach wychowawcę.
3. Wychowawca lub pedagog informuje o zdarzeniu dyrektora/wicedyrektora szkoły i rodziców ucznia.
4. Jeżeli stan zdrowia ucznia/uczniów wskazuje na zagrożenie życia lub zdrowia, dyrektor/wicedyrektor wzywa do szkoły pogotowie ratunkowe oraz równolegle rodziców ucznia.
5. Wychowawca lub/i pedagog/psycholog przeprowadza rozmowy z poszkodowanym uczniem, o ile taki był oraz ewentualnymi świadkami.
6. W razie potrzeby wychowawca oddziału lub pedagog zawiadamia lub wzywa do szkoły rodziców ucznia, który zachowywał się agresywnie i ewentualnego ucznia poszkodowanego.
7. Jeśli rodzice współpracują ze szkołą, a uczeń jest objęty regularną opieką specjalisty, ustala się działania wobec chorego ucznia, m.in. monitoring zachowania prowadzony przez wychowawcę i stały przekaz informacji o zachowaniu ucznia do rodziców (może być w zeszycie korespondencji wychowawcy i nauczycieli z rodzicami, ustalenie formy zadośćuczynienia wobec poszkodowanego).
8. Z uczniem przeprowadza się rozmowę wychowawczą, w której ustalone zostają działania wobec poszkodowanego, takie jak zadośćuczynienie. O ustaleniach z rozmowy informowani są rodzice.
9. Jeśli rodzice ucznia agresywnego nie współpracują ze szkołą, nie podejmują działań związanych z diagnozą i leczeniem dziecka lub podjęte przez nich działania są nieskuteczne, agresor jest nieletni a sytuacje przemocy są częste, dyrektor/wicedyrektor za pośrednictwem pedagoga/psychologa szkolnego zawiadamia sąd ds. rodziny i nieletnich.
10. W sytuacji, gdy zachowanie ucznia zagraża zdrowiu lub bezpieczeństwu ucznia lub innych osób zostaje wezwana policja, pogotowie ratunkowe.
11. Wychowawca informuje rodziców o wszystkich działaniach podjętych wobec ich dziecka.

PROCEDURA POSTĘPOWANIA Z UCZNIEM CHORYM NA EPILEPSJĘ

Cel procedury:

Procedura ma na celu zapewnić bezpieczeństwo uczniom chorującym na epilepsję podczas pobytu w szkole.

1. Dziecko z padaczką powinno być traktowane na równi z innymi uczniami.

Nie należy ograniczać uczniowi udziału w zajęciach i wydarzeniach klasy oraz szkoły. Ważny jest stosunek nauczycieli do chorego ucznia. Idealną sytuacją jest życzliwa postawa nauczycielska, przyjaźnie nastawieni uczniowie. Nie powinno się uczniowi obniżać wymagań, a motywować go do dalszej pracy, która mu zapewni osiągnięcie sukcesów i poczucia samodzielności.

2. U dziecka z padaczką może wystąpić kilkuminutowe zaburzenie świadomości, zwane potocznie zamyśleniem lub wyłączeniem, które objawia się tym, że przerywa ono swoją czynność, mruga oczami, po czym wraca do swoich zajęć. Napad trwa do 15 sekund i czasem jest niezauważalny dla innych. Jeżeli wyżej opisany stan u dziecka trwa do 10 minut, należy bacznie je obserwować, spokojnie podejść do niego tak, żeby się nie wystraszyło i zapytać - jak się czuje, „czy wszystko dobrze?”

Gdyby stan ten trwał nadal po 10 minutach należy wezwać pogotowie i poinformować rodziców/opiekunów prawnych oraz dyrektora szkoły.

3. W przypadku pojawienia się u dziecka takich objawów jak: niepokój psychoruchowy, niekontrolowane ruchy kończyn, nagły płacz, krzyk - nieadekwatny do sytuacji, należy zaopiekować się dzieckiem do czasu ustąpienia objawów, które mogą trwać 3 - 4 minuty. Po napadzie należy zapewnić dziecku spokój i możliwość odpoczynku. Poinformować rodziców/opiekunów prawnych. W razie potrzeby wezwać pogotowie ratunkowe i poinformować dyrektora szkoły.
4. Jeżeli dojdzie u dziecka do nagłej utraty przytomności i omdlenia, należy dziecko ułożyć w pozycji bezpiecznej, zabezpieczyć głowę przed uszkodzeniem i obserwować koloryt skóry i oddech. Przy napadzie powyżej trzech minut (według wskazówek lekarza dla określonej osoby) wskazane jest podanie leku i wezwanie Zespołu Ratownictwa Medycznego.

Należy wezwać pogotowie ratunkowe, o zaistniałym zdarzeniu poinformować rodziców/opiekunów prawnych oraz dyrektora szkoły.

5. Dziecko do czasu przybycia pogotowia ratunkowego i rodziców/opiekunów prawnych/ pozostaje pod opieką osób udzielających mu pomocy.

PIERWSZA POMOC PODCZAS NAPADU PADACZKOWEGO

Czynności pierwszej pomocy w przypadku wystąpienia u kogoś napadu padaczkowego zależą od rodzaju napadu.

✓ NAPAD TONICZNO-KLONICZNY

Napad toniczno-kloniczny, czyli atak drgawek występuje wtedy, gdy osoba traci przytomność, nieoczekiwanie sztywnieje, upada na ziemię i wpada w konwulsje, czyli mimowolne silne skurcze.

Jakiej pomocy należy udzielić:

- ✓ **Pozostań z chorym** – zachowaj spokój.
- ✓ **Zanotuj czas pojawienia się / trwania napadu.**
- ✓ **Chroń chorego przed urazem** – usuń wszelkie twarde przedmioty z miejsca wokół chorego. Podłóż mu pod głowę coś miękkiego. Rozluźnij choremu ciasne ubranie.
- ✓ **Ostrożnie odwróć chorego na bok** – najszybciej, jak to możliwe, aby ułatwić mu oddychanie.
- ✓ **Postaraj się nawiązać z chorym kontakt**, aby upewnić się, czy rzeczywiście odzyskał przytomność.
- ✓ **Uspokajaj chorego.**
- ✓ **Odsuń gapiów z miejsca ataku.**

x Nie krępuj ruchów chorego.

x Nie wkładaj mu na siłę niczego do ust.

x Nie podawaj choremu wody, tabletek ani jedzenia, zanim nie będzie on w pełni przytomny.

Po ustaniu ataku, chorego należy położyć na lewym boku. Trzeba przy tym pamiętać, że zanim chory odzyska pełną przytomność, istnieje niewielkie ryzyko wystąpienia u niego wymiotów ponapadowych. Z tego względu należy mu odwrócić głowę tak, aby wymiociny mogły wypływać mu z ust. Zapobiega to wdychaniu przez niego wymiocin. Należy pozostać z chorym do czasu, aż dojdzie do siebie (5 do 20 minut).

Wezwij pogotowie ratunkowe 112 jeśli:

- ✓ drgawki napadowe trwają dłużej niż 5 minut lub szybko następuje drugi napad.
- ✓ chory nie odzyskał przytomności po upływie 5 minut po ustaniu napadu.
- ✓ napad nastąpił w wodzie.
- ✓ chory doznał urazu.
- ✓ osoba ta jest w ciąży lub cierpi na cukrzycę.
- ✓ wiesz, lub sądzisz, że atak ten jest pierwszym napadem padaczkowym u tej osoby.
- ✓ masz jakies wątpliwości.

PROCEDURA POSTĘPOWANIA Z UCZNIEM CHORYM NA CUKRZYCĘ

Cel procedury:

Procedura ma na celu zapewnić bezpieczeństwo uczniom chorującym na cukrzycę podczas pobytu w szkole.

Podczas pobytu w szkole u ucznia chorego na cukrzycę mogą wystąpić objawy hipoglikemii lub hiperglikemii.

OBJAWY HIPOGLIKEMII (niedocukrzenie):

1. Bładość skóry, nadmierna potliwość, drżenie rąk.
2. Ból głowy, ból brzucha.
3. Przyspieszony rytm serca.
4. Uczucie silnego głodu lub wstręt do jedzenia.
5. Osłabienie, zmęczenie.
6. Problemy z koncentracją, zapamiętywaniem.
7. Chwiejność emocjonalna, nietypowe zachowanie dziecka.
8. Napady agresji lub wesołkowatości.
9. Ziewanie/senność.
10. Zaburzenia mowy, widzenia i równowagi.
11. Zmiana charakteru pisma.
12. Uczeń nielogicznie odpowiada na zadawane pytania.
13. Kontakt ucznia z otoczeniem jest utrudniony lub traci przytomność.
14. Drgawki.

POSTĘPOWANIE W PRZYPADKU WYSTĄPIENIA HIPOGLIKEMII:

1. Sprawdzić poziom glukozy we krwi potwierdzając niedocukrzenie.
2. Podać węglowodany proste (sok owocowy, coca-cola, cukier spożywczy rozpuszczony w wodzie lub herbacie, glukoza w tabletkach, płynny miód.)
3. W razie utraty przytomności podać GLUKAGON w iniekcji domięśniowej.
4. Zawiadomić rodziców ucznia.
5. Wezwać Pogotowie Ratunkowe.

OBJAWY HIPERGLIKEMII (przecukrzenie):

1. Wzmoczone pragnienie, potrzeba częstego oddawania moczu.
2. Rozdrażnienie, zaburzenia koncentracji.
3. Złe samopoczucie, osłabienie, przygnębienie, apatia.

Jeżeli do ww. objawów dołączą: ból głowy, ból brzucha, nudności i wymioty, ciężki oddech.

Może to świadczyć o rozwoju kwasicy cukrzycowej.

NALEŻY WTEDY BEZZWŁOCZNIE:

1. Sprawdzić poziom glukozy we krwi.
2. Wezwać Pogotowie Ratunkowe i powiadomić rodziców ucznia.

POSTĘPOWANIE PRZY HIPERGLIKEMII:

1. Podajemy insulinę (tzw. dawka korekcyjna),
2. Uzupełniamy płyny (dziecko powinno dużo pić, przeciętnie 1litr w okresie 1,5-2 godz., najlepszym płynem jest niegazowana woda mineralna),
3. W razie stwierdzenia hiperglikemii dziecko nie powinno jeść, dopóki poziom glukozy **nie obniży się.**

SZKOLNY KODEKS PRAW DZIECKA Z CUKRZYCĄ

Każdemu dziecku z cukrzycą typu 1 należy zapewnić w szkole:

1. Możliwość dokonania pomiaru poziomu glukozy na glukometrze w dowolnym momencie – także w trakcie trwania lekcji.
2. Możliwość podania insuliny.
3. Możliwość zmiany zestawu infuzyjnego w przypadku leczenia osobistą pompą insulinową w odpowiednich warunkach zapewniających bezpieczeństwo i dyskrecję.
4. Właściwe leczenie niedocukrzenia zgodnie ze schematem ustalonym z pielęgniarką szkolną i rodzicami dziecka.
5. Możliwość spożycia posiłków o określonej godzinie, a jeśli istnieje taka potrzeba, nawet w trakcie trwania lekcji.
6. Możliwość zaspokojenia pragnienia oraz możliwość korzystania z toalety, także w czasie trwania zajęć lekcyjnych.
7. Możliwość uczestniczenia w pełnym zakresie w zajęciach wychowania fizycznego oraz różnych zajęciach pozaszkolnych, np. wycieczkach turystycznych.

PROCEDURA POSTĘPOWANIA Z UCZNIEM CHORYM NA ASTMĘ OSKRZELOWĄ

Cel procedury:

Procedura ma na celu zapewnić bezpieczeństwo uczniom chorującym na astmę oskrzelową podczas ich pobytu w szkole.

W celu uniknięcia wystąpienia u ucznia objawów ataku astmy oskrzelowej zaleca się:

1. Częste wietrzenie sal lekcyjnych.
2. Uczeń, które ma objawy choroby po wysiłku, powinien przed lekcją wychowania fizycznego przyjąć dodatkowy lek.
3. Ćwiczenia fizyczne należy zaczynać od rozgrzewki.
4. W przypadku wystąpienia u dziecka objawów duszności należy przerwać wykonywanie wysiłku i pozwolić dziecku zażyć środek rozkurczowy.

W celu uniknięcia wystąpienia u ucznia objawów ataku astmy oskrzelowej zabronione jest:

1. Uczniowie z objawami astmy oskrzelowej nie powinni uczestniczyć w pracach porządkowych.
2. W okresie pylenia roślin, dzieci z pyłkowicą nie mogą ćwiczyć na wolnym powietrzu oraz nie powinny uczestniczyć w planowanych wycieczkach poza miasto.
3. Astma oskrzelowa wyklucza biegi na długich dystansach, wymagających długotrwałego, ciągłego wysiłku.

Ograniczenia, które mogą wpływać na stan zdrowia ucznia z astmą oskrzelową:

1. Uczeń z astmą może okresowo wymagać ograniczenia aktywności fizycznej i dostosowania ćwiczeń do stanu zdrowia.
2. Dziecko uczulone na pokarmy powinno mieć adnotacje od rodziców, co może jeść w sytuacjach, które mogą wywołać pojawienie się objawów uczulenia.

Działania wskazane i dozwolone u uczniów chorujących na astmę oskrzelową:

1. Uczniowie chorujący na astmę powinni uczestniczyć w zajęciach wychowania fizycznego, wysportowane dziecko lepiej znosi okresy zaostrzeń choroby.
2. Uczeń z astmą nie powinien być trwale eliminowany z zajęć wychowania fizycznego.
3. Uczniowie z astmą mogą uprawiać biegi krótkie, a także gry zespołowe.
4. Uczniowie z astmą mogą uprawiać gimnastykę i pływanie.
5. Uczniowie z astmą mogą uprawiać większość sportów zimowych.

Postępowanie w przypadku ataku astmy oskrzelowej:

- zapewnij choremu wygodną pozycję,
- otwórz okno, by zapewnić dostęp świeżego powietrza,
- rozepnij ubranie i zdejmij ozdoby uciskające szyję,
- podaj środek, który natychmiast rozszerza oskrzela (każdy astmatyk powinien mieć go przy sobie) wkładając końcówkę inhalatora do ust i psikając – na początku wystarczy raz, jeśli po kilku minutach duszności nie zaczną ustępować, trzeba zabieg powtórzyć,
- gdy atak astmy był spowodowany alergią (np. na sierść kota), trzeba jak najszybciej usunąć czynnik alergizujący z otoczenia astmatyka,
- uspokój chorego, nie wpadaj w panikę, staraj się panować nad ruchami,
- powiadom rodziców/opiekunów prawnych i dyrekcję szkoły,
- obserwuj chorego, jeśli jego stan się nie poprawia wezwij pogotowie ratunkowe.

PROCEDURA POSTĘPOWANIA W UDZIELANIU PIERWSZEJ POMOCY PRZEDMEDYCZNEJ

Cel procedury:

Procedura ma na celu zapewnić bezpieczeństwo przy udzielaniu uczniom pierwszej pomocy przedmedycznej.

Pierwsza pomoc przedmedyczna to proste, natychmiastowe czynności wykonane przez osoby posiadające i nieposiadające kwalifikacji medycznych, do czasu przybycia karetki pogotowia i za pomocą aktualnie dostępnych środków.

Aby skutecznie pomóc poszkodowanemu, należy działać szybko i sprawnie, zgodnie z ustalonymi odpowiednio do zdarzenia wypadkowego sposobami postępowania. Wobec powyższego faktu należy być świadomym, iż w tak ogromnym zbiorowisku jakim jest szkoła, nietrudno o wypadek. Nauczyciel sprawujący opiekę nad dziećmi powinien pamiętać, że pierwsza pomoc to jedynie doraźna, czasowa pomoc, zanim dotrze fachowa i wykwalifikowana służba medyczna.

Udzielający pomocy nauczyciel lub pielęgniarka/higienistka szkolna powinna kierować się następującymi zasadami:

- ✓ ocenić sytuację i zabezpieczyć teren,
- ✓ ocenić stan poszkodowanego dziecka,
- ✓ wezwać pomoc lub wyspecjalizowaną służbę medyczną, jeśli zaistnieje taka potrzeba,
- ✓ zabezpieczyć poszkodowanego przed możliwością dodatkowego urazu lub uszkodzenia,
- ✓ przystąpić do akcji ratowniczej.

Należy pamiętać, że dla poszkodowanego dziecka istotne jest, aby:

zapewnić mu komfort psychiczny, mieć z nim ciągły kontakt słowny (mówić do poszkodowanego bez względu na jego świadomość), być przy nim, aż opiekę przejmie fachowa służba medyczna.

Pierwsza pomoc przedmedyczna polega na wyeliminowaniu działania czynnika uszkadzającego oraz na pobieżnej ocenie stanu poszkodowanego.

Ocena taka opiera się na:

- sprawdzeniu stanu przytomności poszkodowanego dziecka,
- zatamowaniu krwotoku zewnętrznego (jeśli wystąpił),
- sprawdzeniu drożności dróg oddechowych (ewentualne udrożnienie),
- skontrolowanie czynności życiowych (oddechu, krążenia przez sprawdzenie tętna).

Jeśli nie ma czynności życiowych lub zanikają, to przywracamy je, bezzwłocznie wykonując sztuczne oddychanie i masaż serca.

W dalszej kolejności sprawdzamy:

- czy nie został uszkodzony kręgosłup oraz pozostałe części ciała, zaczynając od głowy, poprzez klatkę piersiową, brzuch, miednicę, kończyny górne i dolne,
- jeśli kręgosłup dziecka nie uległ uszkodzeniu, a dziecko nadal jest nieprzytomne, układamy jego ciało w pozycji bocznej ustalonej,
- następnie okrywamy dziecko, chroniąc je przed nadmierną utratą ciepła,
- towarzyszymy dziecku do chwili przybycia wyspecjalizowanej i fachowej służby medycznej, której zdajemy ustny raport o stanie poszkodowanego,
- powiadamiamy rodziców/opiekunów prawnych ucznia i dyrekcję szkoły.

NAJCZĘSTSZE URAZY DZIECIĘCE W WIEKU SZKOLNYM

- zasłabnięcia i omdlenia,
- krwotoki, zranienia,
- zwichnięcia i złamania,
- urazy kręgosłupa, urazy głowy,
- ciała obce w nosie, gardle, oku, przełyku,
- ukąszenia i użądlenia,
- oparzenia i odmrożenia,
- zatrucia.

Obowiązki pielęgniarki/higienistki szkolnej:

- należy udzielić pierwszej pomocy przedmedycznej,
- wezwać pogotowie ratunkowe w sytuacji zagrożenia zdrowia i życia ucznia poszkodowanego w wypadku (w przypadku nie wykonania tej czynności przez dyрекcję szkoły),
- niezwłocznie powiadomić o wypadku rodziców lub opiekunów prawnych poszkodowanego ucznia (w przypadku nie wykonania tej czynności przez dyрекcję szkoły),
- należy dokładnie udokumentować zdarzenie poprzez wpis do karty zdrowia ucznia, zeszytu ambulatoryjnego i zeszytu wypadków (jeśli jest prowadzony),
- należy powiadomić firmę prowadzącą obsługę w zakresie BHP o zaistniałym zdarzeniu,
- jeśli w placówce obowiązują wewnętrzne zarządzenia dotyczące postępowania w razie wypadku należy je również uwzględnić i zastosować w procedurze.